

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В. І. ВЕРНАДСЬКОГО
Навчально-науковий інститут філології та журналістики
Кафедра слов'янської філології та журналістики

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії

В. П. Казарін

«26» _____ 2021 р.

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

з української мови та літератури

для проведення співбесіди та вступного випробування для вступу на навчання

за освітнім ступенем «бакалавр»

УХВАЛЕНО:

на засіданні кафедри
слов'янської філології та журналістики
протокол № 8 від 19 січня 2021 р.

Зав. кафедри _____ О. А. Попова

Київ – 2021

Програма вступного випробування з української мови та літератури для проведення співбесіди та вступного випробування для вступу на навчання за освітнім ступенем «бакалавр». К.: ТНУ імені В. І. Вернадського, 2021. 13 с.

Укладачі:

Коломієць О. В., доцент кафедри слов'янської філології та журналістики ННІ філології та журналістики Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, кандидат філологічних наук, доцент.

Свенцицька Е. М., професор кафедри слов'янської філології та журналістики ННІ філології та журналістики Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, доктор філологічних наук, професор.

Юлдашева Л. П., старший викладач кафедри слов'янської філології та журналістики ННІ філології та журналістики Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, кандидат філологічних наук

Рецензенти:

Куш Н. В., доцент кафедри слов'янської філології та журналістики ННІ філології та журналістики Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, кандидат філологічних наук, доцент.

Попова О. А., завідувач кафедри слов'янської філології та журналістики ННІ філології та журналістики Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, кандидат педагогічних наук, доцент.

Розглянуто та ухвалено на засіданні Вченої Ради Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського, протокол № 7 від «26» лютого 2021 р.

ЗМІСТ

I. Загальні положення	4
II. Організаційно-методичні рекомендації.....	4
III. Зміст вступного випробування	5
IV. Список літератури для підготовки до вступних випробувань	13
V. Інтернет-ресурси програми з підготовки до вступних випробувань.....	13

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Мета вступного випробування – відбір претендентів на навчання за ступенем освіти бакалавра.

Завдання вступного випробування – оцінювання рівня навчальних досягнень осіб, які вступають на до «молодший спеціаліст», а саме – знання мовних явищ і норм, правил орфографії та пунктуації, а також знання передбачених шкільною програмою творів української літератури, розуміння їх ідейно-тематичного спрямування, жанрових особливостей, композиційно-сюжетної структури, образної системи, мови та стилю.

Форма вступного випробування: вступне випробування проводиться у формі письмового екзамену - тестування, метою якого є визначення рівня комунікативної компетенції абітурієнт.

Програму вступного випробування з української мови та літератури складено відповідно до чинних програм зовнішнього незалежного оцінювання, затверджених наказом Міністерства освіти і науки від 3 лютого 2016 року № 77 «Про затвердження програм зовнішнього незалежного оцінювання осіб, які бажають здобувати вищу освіту на основі повної загальної середньої освіти»

Під час екзамену перевіряється рівень сформованості теоретичних знань і практичних умінь учнів з шкільного курсу української мови та літератури

II. ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

Вступне випробування проводиться у формі письмового екзамену.

Екзамен триває 2 академічні години (120 хвилин).

Виконаний абітурієнтом тест перевіряє та оцінює екзаменаційна комісія.

Під час проведення вступного випробування не допускається користування електронними приладами, підручниками, навчальними посібниками та іншими матеріалами. У разі використання вступником під час вступного випробування сторонніх джерел інформації (у тому числі підказки) він відсторонюється від участі у випробуваннях, про що складається акт. На екзаменаційній роботі такого вступника член предметної екзаменаційної комісії вказує причину відсторонення та час.

Оцінювання рівня підготовленості вступників з метою конкурсного відбору для навчання в ТНУ проводиться у формі тестового контролю: вступник отримує бланк із завданнями і бланк для відповідей.

Для пільгових категорій осіб, яким надано право складати вступні випробування (особи, що потребують особливих умов складання випробувань) в ТНУ імені В. І. Вернадського за рішенням Приймальної комісії створюються особливі умови для проходження вступних випробувань.

Структура екзаменаційного білета

У екзаменаційній роботі використовуються завдання закритої форми.

Завдання **закритої** форми містять варіанти відповіді, зокрема пропонуються такі види:

- з однією правильною відповіддю;
- на встановлення відповідності;

Критерії оцінювання письмових відповідей вступників на вступному екзамені на навчання за ступенем «Бакалавр»

з дисципліни «Українська мова та література»

1. Завдання з однією правильною відповіддю

До кожного з таких завдань пропонується 5 варіантів відповіді, із яких лише одна правильна. Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт правильно позначив варіант відповіді.

У випадку, якщо позначено неправильний варіант відповіді чи позначено декілька варіантів (навіть, якщо серед них є правильна відповідь), завдання вважається невиконаним.

2. Завдання на встановлення відповідності

Такі завдання передбачають утворення логічних пар. Вони містять чотири питання, до яких додаються п'ять варіантів відповіді.

Розподіл балів за тестові завдання

Номери тестового завдання	Тип завдання	Кількість балів за правильні відповідь	Кількість тестових завдань	Загальна кількість балів
1—36	Завдання з однією правильною відповіддю - мова	2	36	72
37-41	Завдання на встановлення відповідності - мова	2 - за кожну логічну пару	5	40
42-61	Завдання з однією правильною відповіддю - література	2	20	40
62-67	Завдання на встановлення відповідності - мова	2 - за кожну логічну пару	6	48
			Разом	200

Загальна максимальна кількість балів, набрана абітурієнтами при складанні Фахового іспиту може складати 200 балів

Загальна мінімальна кількість балів, набрана абітурієнтами при складанні іспиту повинна бути не меншою, ніж 100 балів.

III. ЗМІСТ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

УКРАЇНСЬКА МОВА

1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія

Алфавіт. Наголос. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [и], [o] в коренях слів. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та nn у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й. Наголошувати слова

відповідно до орфоепічних норм. Розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила

2. Лексикологія. Фразеологія

Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальнонавчальні слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно-забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні. Знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні

3. Будова слова. Словотвір

Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: відділяти закінчення слів від основи, членувати основу на значущі частини, розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні

4. Морфологія

4.1. Іменник.

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок (у власних чоловічих та жіночих іменах)

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями; * - ^

4.2. Прикметник .

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати й відмінювати прикметники; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників, повні й короткі форми якісних прикметників; відмінювати прикметники; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових

4.3. Числівник

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; добирати потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат

4.4. Займенник

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізнити правильні форми займенників від помилкових, правильно добирати потрібні форми займенників і використовувати їх у мовленні, правильно утворювати й писати неозначені й заперечні займенники

4.5. Дієслово

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова, визначати часи й способи дієслів; використовувати один час і спосіб у значенні іншого; відрізнити правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати дієприкметники (зокрема відрізнити їх від дієприслівників), визначати їхнє загальне значення, синтаксичну роль; відрізнити правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати дієприслівники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізнити правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами

4.6. Прислівник

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати прислівники, визначать їхнє загальне значення, синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізнити правильні форми прислівників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні

4.7. Службові частини мови

Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні.

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізнити

сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частина як службова частина мови. Правопис часток

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати частки; правильно писати частки

4.8. Вигук

Вигук як частина мови. Правопис вигуків

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати вигуки й правильно їх писати

5. Синтаксис

5.1. Словосполучення.

Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення

5.2. Речення

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань)

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань

5.2.1. Просте двоскладне речення

Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості узгодження присудка з підметом; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення

5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні

Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; правильно розставляти розділові знаки при непоширеній прикладці.

5.2.3. Односкладні речення

Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні

5.2.4. Просте ускладнене речення

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення.

Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними, та правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них

5.2.5. Складне речення

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. Добирати й конструювати складні речення, які оптимально відповідають конкретній комунікативній меті. Правильно розставляти розділові знаки, будувати схему такого речення

5.2.5.1. Складносурядне речення

Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати складносурядні речення, визначати смислові зв'язки між частинами складносурядного речення; комунікативно доцільно використовувати його виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні

5.2.5.2. Складнопідрядне речення

Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними, відображати її в схемі складнопідрядного речення; визначати основні види підрядних речень, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами. Правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні

5.2.5.3. Безсполучникове складне речення

Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них сполучникового й безсполучникового зв'язку

5.2.5.4. Складне речення з різними видами

Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них

5.3. Способи відтворення чужого мовлення

Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом

6. Стилїстика

Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Розпізнавати стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування

7. Розвиток мовлення

Види мовленнєвої діяльності; адресант й адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення

Абітурієнт повинен (повинна) вміти: Уважно читати, усвідомлювати, запам'ятовувати зміст прочитаного диференціюючи в ньому головне та другорядне. Критично оцінювати прочитане. Аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів. Будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети. Уміти формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти. Знаходити й виправляти похибки та помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання та прочитаного.

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

1. Усна народна творчість

Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових і родинно-побутових пісень.

Пісні Марусі Чурай. «Віють вітри», «За світ встали козаченьки»

Історичні пісні. «Ой Морозе, Морозенку», «Чи не той то хміль...»

Тематика, образи, зміст народних дум і балад. «Дума про Марусю Богуславку». Балада «Ой летіла стріла»

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки абітурієнта:

- аналізує літературний твір чи його уривок;
- розрізняє види й жанри усної творчості;
- розрізняє й називає різновиди календарно-обрядових пісень;

- аналізує зміст, образи, настрої суспільно- побутових і родинно-побутових пісень;
- визначає провідні мотиви історичних пісень,
- характеризує образи героїв — історичних осіб;
- визначає тематику й художні особливості балад і дум, пісень Марусі Чурай; виділяє у фольклорних творах анафори, рефрени, постійні епітети, персоніфікацію, символи, гіперболу, визначає їхню художню роль

2. Давня українська література

«Повість минулих літ» (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги)

«Слово про похід Ігорів»

Григорій Сковорода. «De libertate», «Всякому місту – звичай і права», «Бджола та Шершень», афоризми

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки абітурієнта: знає основні теоретико-літературні поняття:

- 1) художній образ;
- 2) прототип;
- 3) тема, ідея, мотив художнього твору;
- 4) проблематика та конфлікт у художньому творі;
- 5) композиція художнього твору: сюжет, позасюжетні елементи; знає та вміє визначати в літературному творі тропи:
- 6) епітет,
- 7) порівняння,
- 8) метафору,
- 9) алегорію,
- 10) гіперболу

3. Література кінця XVIII- початку XX ст.

Іван Котляревський. «Енеїда», «Наталка Полтавка»

Тарас Шевченко. «Катерина», «Кавказ», «Сон (У всякого своя доля...)», «І мертвим, і живим, і ненарожденним...», «Заповіт»

Пантелеймон Куліш. «Чорна рада»

Іван Нечуй-Левицький. «Кайдашева сім'я»

Панас Мирний. «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» (1, 4 частини)

Іван Карпенко-Карий. «Мартин Боруля»

Іван Франко. «Захар Беркут», «Чого являєшся мені у сні?...», «Мойсей»

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки абітурієнта: знає основні теоретико-літературні поняття:

- 1) сентименталізм, романтизм, реалізм, їхні ознаки;
- 2) епос та його жанри (новела, оповідання, повість, роман, різновиди повісті та роману);
- 3) лірика, її тематичні різновиди та жанри (сонет, гімн, послання, поема);
- 4) драма та її жанри (комедія, трагедія, трагікомедія, власне драма, драма-феєрія);
- 5) види комічного: гумор, іронія, сатира, сарказм, гротеск, бурлеск, травестія

4. Література XX ст.

1. Михайло Коцюбинський. «Тіні забутих предків», «Intermezzo»

2. Василь Стефаник «Камінний хрест»

3. Ольга Кобилянська. «Valse mélancolique»

4. Леся Українка. «Contra spem spero!», «Лісова пісня»

5. Микола Вороний. «Блакитна Панна»

6. Олександр Олесь. «Чари ночі», «О слово рідне! Орле скутий!...»

7. Павло Тичина. «О, панно Інно...», «Пам'яті тридцяти», «Ви знаєте, як липа шелестить...»

8. Максим Рильський. «У теплі дні збирання винограду...»

9. Микола Хвильовий. «Я (Романтика)»
10. Юрій Яновський. «Майстер корабля»
11. Володимир Сосюра. «Любіть Україну!»
12. Валер'ян Підмогильний. «Місто»
13. Остап Вишня. «Моя автобіографія», «Сом»
14. Микола Куліш. «Мина Мазайло»
15. Богдан-Ігор Антонич. «Різдво»
16. Олександр Довженко. «Зачарована Десна»
17. Андрій Малишко. «Пісня про рушник»
18. Василь Симоненко. «Ти знаєш, що ти – людина...», «Задивляюсь у твої зіниці...», «Лебеді материнства»
19. Василь Голобородько. «Наша мова»
20. Олесь Гончар. «Модри Камень»
21. Григорій Тютюнник. «Три зозулі з поклоном»
22. Василь Стус. «Господи, гніву пречистого...»
23. Іван Драч. «Балада про соняшник»
24. Дмитро Павличко. «Два кольори»
25. Ліна Костенко. «Страшні слова, коли вони мовчать...», «Маруся Чурай»
 - визначає місце и роль митця в літературному процесі;
 - уміє пояснювати поняття «розстріляне відродження»
 - знає основні теоретико-літературні поняття:
 - 1) український модернізм і його особливості;
 - 2) модерністські напрями й течії: імпресіонізм, неоромантизм, символізм, експресіонізм;
 - 3) знає основні теоретико-літературні поняття:
 - 4) поетичний синтаксис (інверсія, тавтологія, антитеза, анафора, паралелізм);
 - 5) риторичні звертання й запитання;
 - 6) алітерація, асонанс;
 - 7) різновиди роману (роман у новелах, роман у віршах);
 - 8) кіноповість;-
 - 9) усмішка;

5. Твори українських письменників- емігрантів

Іван Багряний. «Тигролови»

Євген Маланюк. «Уривок з поеми»

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки абітурієнта:

- орієнтується у творчості українських письменників- емігрантів;
- знає особливості пригодницького роману

6. Сучасний літературний процес

Загальний огляд, основні тенденції. Постмодернізм як літературне явище

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки абітурієнта:

- орієнтується в основних тенденціях розвитку сучасної літератури;
- визначає найхарактерніші ознаки постмодернізму

VI. СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ

1. Український правопис / НАН України. Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні; Ін-т української мови. – 4-те вид., випр. і доповн. – К.: Наукова думка, 1993.

2. Авраменко О.М. Українська мова та література: Довідник. Завдання в тестовій формі: І ч. / О. М. Авраменко, М. Б. Блажко. 8-е видання; доповнене. - К.: Грамота, 2018. - 576 с.

3. Ющук І.П. Практикум з правопису української мови. - К.: Освіта, 1995.

4. ЗНО 2019 Українська мова та література: довідник, тести, хрестоматія, комплексна підготовка, комплексне видання, довідник, тести. Купити книги авторів: Авраменко О., Білецька О., Куриліна О., Дяк О., Витвицька С. чи Радченко І.

5. Тексти художніх творів.

V. ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСИ ПРОГРАМИ З ПІДГОТОВКИ ДО ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ

1. Український центр оцінювання якості освіти. <https://testportal.gov.ua>
2. <http://zno-ua.net> - сайт з онлайн-тестами минулих років ЗНО.
3. <http://zno.osvita.ua/ukrainian/>— пробні та реальні ЗНО, посортовані за роками.
4. <http://ukrainetest.com.ua/>— онлайн-тести з різних предметів.
5. <http://200baliv.org.ua>- авторський блог про ЗНО з української мови та літератури. Сайт містить статті-уроки з різних тем, поради щодо ефективної підготовки та корисні матеріали. Також авторка блогу проводить онлайн тренінги та вебінари до ЗНО.
6. <http://zno.if.ua>- ще один сайт, присвячений темі ЗНО з української мови та літератури.
7. <http://pravopys.net>— Електронний варіант книги «Український правопис»
8. <http://lcorp.ulif.org.ua/dictua/>— великий онлайн-словник. Розроблений професорами українських університетів і, на сьогоднішній день, найбільший з існуючих словників української мови. Містить словоформи, значення, відмінювання, синонімію та фразеологізми.
9. <http://sum.in.ua/>— академічний тлумачний словник української мови.
10. <http://prometheus.org.ua/>— безкоштовні онлайн-курси. Є професійні та психологічні напрями, є курси ЗНО.
11. <http://zno.ua/online>—онлайн-курси ЗНО з викладачами, завданнями, відеолекціями та онлайн-платформою.